

מ"ת 21656/01/15 - מדינת ישראל נגד עלאא הנדאוי (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

12 ינואר 2015

מ"ת 21656-01-15 מדינת ישראל נ' הנדאוי(עציר)

21640-01-15

בפני כב' השופט יואב עטר
המבקשת

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אימן סאלח

נגד
המשיב

עלאא הנדאוי (עציר) - בעצמו ע"י ב"כ עו"ד יוסף אלנסאסרה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע שלוש עבירות של כניסה לשטח ישראל שלא כחוק, שעניינן בכך שכמפורט בכתב האישום, נכנס המשיב לתחומי מדינת ישראל בשלוש הזדמנויות שונות ונפרדות, ושהה בה בלא שהיה בידו היתר כניסה ושהייה כדין.

על פי הנטען בכתב האישום, המשיב באירוע נשוא האישום השני, למעשה, שהה בישראל באופן נמשך משך 4 חודשים וזאת שלא כדין, ובאירוע נשוא האישום הראשון, נכנס המשיב באמצעות היתר כניסה לביקור משפחות ולאחר שפג תוקפו נותר באופן נמשך בתחומי מדינת ישראל עד למעצרו ושהה בישראל שלא כחוק, משך 16 ימים.

ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר.

נגד המשיב קמה עילת מעצר של מסוכנות לביטחון הציבור לאור השילוב של ריבוי כניסות בלתי מבוקרות של תושב שטחי הרשות הפלסטינית לשטח מדינת ישראל נוכח המצב הביטחוני, בשים לב לעובדה שמדובר בעבירות נמשכות, ולא בעבירות נקודתיות, ובשים לב לאמור בהודעתו שלו מיום 11.1.2015 לפיה הלכה למעשה נוהג הוא להיכנס לישראל באופן תדיר, תוך שסיפר שחלק ממשפחתו מתגוררת בישראל, כי הוא פועל לקבלת היתר כניסה לישראל, והוסיף כי בפועל הוא מתגורר בתחומי מדינת ישראל תוך שציין ביחס לאירועים נשוא האישומים השני והשלישי: "**נכון, נחקרתי, אני גר אצל אבא שלי** (בתחומי מדינת ישראל) **אין לי מקום ללכת**. לשאלת החוקר כמה פעמים נכנס בעבר לישראל, ענה: "**המון פעמים, לא יודע בדיוק**".

עילת מעצר נוספת בעניינו של המשיב נעוצה בחשש, כי נוכח העובדה שהוא אזרח הרש"פ, רשויות אכיפת החוק לא יוכלו להביאו לדין, ככל שהמשיב יבחר שלא להתייצב למשפטו ו/או לריצוי עונשו, באם יורשע.

בית המשפט העליון נדרש לאחרונה, לשיקולים הנוגעים לשאלת מעצרו ושחרורו של תושבי שטחי הרשות הפלסטינית, לחלופות מעצר (בש"פ 6781/13 מוחמד קונדוס נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים]). בית המשפט העליון הדגיש, כי אחד השיקולים שעל בית המשפט לשקול הוא עצם קיומן של עבירות נלוות לעבירות הכניסה לישראל, וטיבן של אותן עבירות נלוות.

מקום שמדובר בעבירה יחידה של שהייה בלתי חוקית בישראל, וללא עבר פלילי, ציין בית המשפט העליון (כב' השופט ארבל): **"אני סבורה כי ניתן להורות על שחרור לחלופת מעצר באזור ולהבטיח את ההתייצבות לדין בהפקדה כספית, ובערובות כספיות משמעותיות"**.

בעניינו של המשיב, מטבע הדברים, לא רק שאין המדובר בעבירה יחידה, אלא שלכאורה, עולה מסוכנות מובהקת נוכח פרקי הזמן בהם שהה בישראל שלא כחוק, ואמרתיו שלו בדבר ריבוי כניסותיו, מעבר למיוחס לו בכתב האישום.

המשיב עצמו ציין בהודעתו כי אין לו לאן ללכת שכן אביו מתגורר בישראל.

ב"כ המשיב אמנם לא עתר לשחרורו לשטח מדינת ישראל ואולם יש לזכור כי בבש"פ 6781/13 מוחמד קונדוס נ' מדינת ישראל (לא פורסם) נדרש בית המשפט העליון אך לאחרונה לסוגיה והתווה שורה של קריטריונים הנוגעים לסוגיית מעצרו עד לסיום ההליכים של שוהים בלתי חוקיים תושבי האזור. ביחס לחלופת מעצר בשטח ישראל ציין בית המשפט העליון:

"הקושי העיקרי בהקשר זה נוגע לכך שהשחרור לחלופת מעצר משמעו כי בית המשפט מתיר למעשה לנאשם בשהייה בלתי חוקית, דבר שאסור עליו. שהרי בית המשפט מתיר בכך את השהייה הבלתי חוקית לכאורה, שבעטיה עומד הנאשם לדין... בפסיקת בית משפט זה נשמעו גם קולות שסברו כי אין מניעה לשחרר תושב האזור למעצר בית בתחומי ישראל... כשלעצמי אני סבורה כי מתן האפשרות לחלופת מעצר בשטח ישראל צריך להיעשות במקרים נדירים ויוצאי דופן, כאשר בית המשפט השתכנע כי קיימת לכאורה מניעה ממשית מלהחזיר את הנאשם לשטח הרשות הפלסטינית, וכאשר באפשרותו להעמיד חלופה ראויה שתבטיח פיקוח הדוק. למעלה מן הצורך אוסיף כי מאחר שמדובר במצב חריג ויוצא דופן נכון יהיה שלא להרחיבו".

בעניינו של המשיב דנן, כאמור, לא נתבקש שחרורו לחלופה בשטח ישראל, אלא לשטחי הרש"פ.

ביחס לעוצמת החשש לבטחון הציבור, נוכח העולה מדברי המשיב עצמו, כי למשיב אינטרס מוגבר להיכנס ולשהות בשטח מדינת ישראל, בעמ"ת 34005-11-13 צוץ נ' מדינת ישראל (לא פורסם) ציין בית המשפט המחוזי (כב' השופט

אינפלד):

"הטענה שיש לו אינטרס לגיטימי להיכנס לישראל עקב קשיים כאלה ואחרים מקומה אצל הרשויות המתאימות, ואין טענה זו רלבנטית להליך שלפנינו... בבית משפט השלום ציין שיקול נוסף והוא המאמצים המיוחדים שעשה העורר להישאר בישראל, דבר המלמד על אינטרס משמעותי הרבה יותר מהרגיל לשהות בישראל. דבר, המחזק את ההערכה כי מדובר במי שעלול להפר את התנאים, וייכנס שוב לישראל שלא כדין. בהתחשב במכלול הנסיבות, ההחלטה שלא לבחון חלופה, סבירה בנסיבות העניין..."

ור' לעניין זה, לשינויים המתבקשים גם את החלטת בימ"ש המחוזי בבאר-שבע מיום 4.1.2015, בעמ"ת 57323-12-14 דבאבסה נ' מדינת ישראל [לא פורסם],

יכול והדין היה בנסיבות אלו, להורות על מעצר המשיב עד לסיום ההליכים, ובעניין זה יצוין כבר עתה כי יש טעם של ממש בטיעוני ב"כ המבקשת.

בנסיבותיו של המשיב דנן, לא בלי היסוס, סבורני כי ניתן להורות על שחרורו במתווה שהוצע על ידי בא כוחו, דהיינו לשטחי הרש"פ, ואולם, תוך התנייה בתנאי השחרור, לפיה ייאסר עליו להיכנס לתחומי מדינת ישראל ללא היתר והצבת ערבויות כספיות משמעותיות, אשר יהא בהן להבטיח הן את התייצבותו והן את הרתעתו מפני הפרת תנאי זה.

בנסיבותיו של המשיב, מטבע הדברים, מעבר להפקדה, על הערבויות הכספיות להיות ברות מימוש, ועל כן, יש צורך בערבים שהינם אזרחי מדינת ישראל, או תושבי קבע במדינת ישראל, בעלי יכולת השתכרות מוכחת.

סוף דבר - אני מורה על שחרור המשיב בתנאים הבאים:

1. הפקדה בסך ₪14,000;
2. ערבות צד ג' בסך ₪15,000 על-ידי ערב ישראלי בעל יכולת השתכרות להנחת דעת המזכירות ובהתאם לנוהל ערבויות פלילי;
3. תנאי מתנאי השחרור הוא כי הערב המוצע, יותיר כתובת ברורה בתחומי מדינת ישראל להמצאת כתבי בי-דין, ויחתום על גבי כתב הערובה על הערה כי הוא מסכים כי מענו ישמש כמען להמצאת כתבי בי-דין למשיב וכי הוא ערב להמצאת כתבים אלו למשיב;
4. תנאי מתנאי השחרור הוא כי המשיב לא יכנס לשטח ישראל ללא היתר, ומובהר כי כניסה שכזו, מעבר להקמת עילה עצמאית להגשת כתב אישום כנגדו, בגין ביצוע עבירה עצמאית ונפרדת, תקים עילה לחילוט הערבויות, וכן תקים עילה לעיון מחדש בהחלטה זו;

5. תשומת לב המזכירות כי תנאי מתנאי השחרור הוא כי הערב יחתום על גבי הערה על כתב הערובה, כי הוא מכיר את כל תנאי השחרור, הבין את החלטת בית המשפט, והבין את תנאי השחרור להם הוא ערב וכן כי הבין שככל שהמשיב לא יתיצב למשפטו ו/או לנשיאה בעונשו, תחולט ערבותו;

6. לבקשת בא כוח המשיב, לא יעמוד המשיב בתנאים הנ"ל ייעצר ויובא בפניי ביום 14.1.2015 עד השעה 9:00.

המשיב יוכל להציג פרוטוקול זה בפני המת"ק, ובהעדר מניעה אחרת יש לאפשר לו להיכנס לישראל לצורך הדיונים במשפטו.

בכפוף לנהלי שב"ס ובהעדר מניעה אחרת מתיר למשיב 3 שיחות טלפון.

שב"ס מתבקש לנפק ציוד ראשוני למשיב בהתאם ובכפוף לנהליו.

<#2#

ניתנה והודעה היום כ"א טבת תשע"ה, 12/01/2015 במעמד הנוכחים.

יואב עטר, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

קובע למענה בתיק העיקרי, ת"פ 21640-01-15 - ליום 19.1.2015 שעה 09:00 בפני כב' השופט דניאל בן טולילה.

ככל שהמשיב לא יעמוד בתנאי השחרור, יובא באמצעות שב"ס למועד הנ"ל.

הובהר למשיב שלא יקבל הזמנה נוספת, והובהרה לו חובת ההתייצבות לדין, וכי באם לא יתייצב יכול ויחולטו הערבויות ויוצא נגדו צו הבאה. #6#<

ניתנה והודעה היום כ"א טבת תשע"ה, 12/01/2015 במעמד הנוכחים.

יואב עטר , שופט

הוקלד על ידי נורית ג'רנו